

0138

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

Un viatge agradable

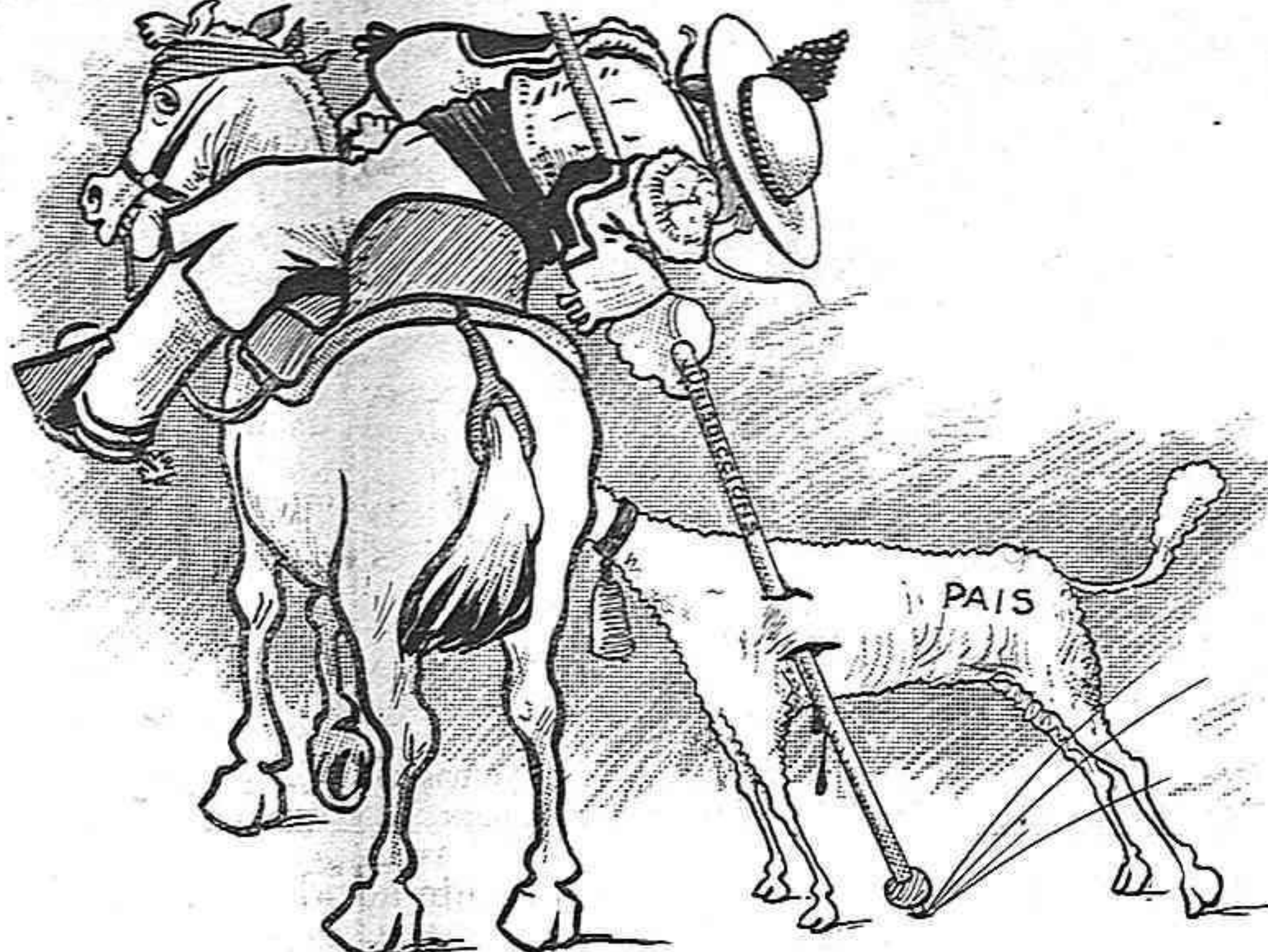

EL CONDUCTOR:—Pujin, senyors; pujin y pósense allà hont vulguin. En aquest tren no hi ha classes.

FESTAS MADRILENYAS
La corrida de toros

Sortida dels matadors.

Sort de varas... jurisdiccionals.

Banderillas al quiebro.

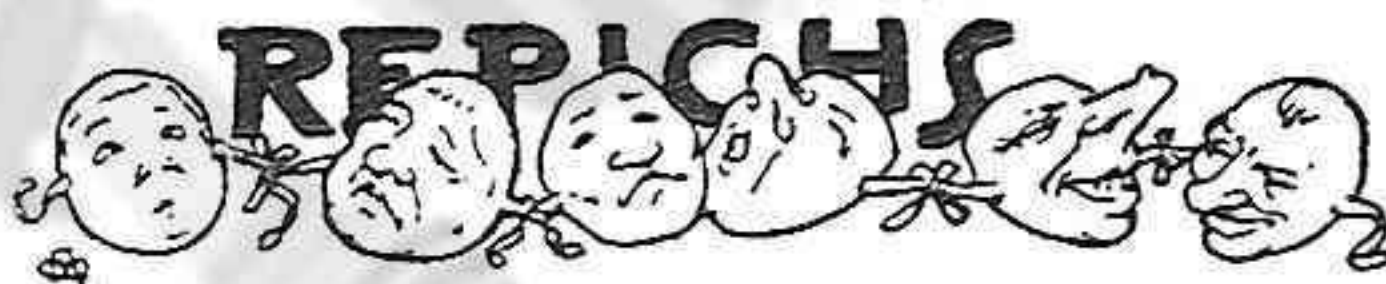

La gran cogida del sigle!

TENDENCIAS PERILLOSAS

-Ea cert lo que fa poch rato el lampista m' ha contat?
-Sobre que?
-Diu que ahir vespre vosté y altres sis companys vareu celebrá una junta.
-Ah! Sí, senyor.
-Sigui franch, ¿qué vé a sé aquest contuberni?
-Contuberni no n' hi ha cap. No portem altre propòsit que aná units y treballar pel progrés del nostre barri.
-De manera qu' es veritat?
-El que?
-L' actitut rebelde en que s' están collocant.
-¿Qué rebelde ni ocho cuartos?
-D' hont l' ha tret aquest canard?
-D' hont?... Vamos, no dissimuli.
-¿A que no m' explicaré lo que s' va tractat en la junta?
-¿Que no li explicaré? ¡Y tal!
-¿A mí que tant m' entusiasma la santa sinceritat?
-Abouí, donchs.
-Pari orelas.
y ho sabrá tot de pé a pá.
Com ja li han dit, vam reunirnos al café del Llibre blau
sis ó vuyt amich de sempre, guaits sòls pel noble sfany de procurar que aquest barri, fins avuy tan descuýdat, sigui una tassa de plata.
Vosté que hi viu tants anys há y ho veu tot y tot ho observa, ¿no ha reparat el poch cas que fa de las nostras cosas la senyora autoritat?
-¿No ha vist quins llum més trista despedeixen els fanals?
-¿No ha notat quánt abandono s' observa ab tots els detalls referents á higiene pública?
Els carrers, mal escombrats; las clavegueras, un asco; las reconadas, un cau de infecció del pitjor género.
La font de la plassa Gran raja sòls per carambola; no tenim un empedrat que valgui quatre pessetas; els arbres, ó están malalts ó son morts desde fa un sigle; la escola municipal es una quadra asquerosa, bona per guardar bestiar; el dispensari fa pena de humit y mal arrelgat; el quartellilo...
-Sí, vaja; que tot aquest barri está que no hi ha per hont mirarlo.
La cosa data ja d' anys, y no 'ns pot sorprendre gayre.
-Pues per xó 'ns hem congregat jo y 'ls amichs que li deya: per veure si concentrant las voluntats d' uns quants homes, resoltament disposats, á vence tots els obstacles, á forsa de prechs, de clams, de lo que més prácticch sembli;

logrém al fi despertar las energías del barri, y resolté y ab el cap alt exigim á raja-tabela de la nostra autoritat las numerosas milloras que anys ha venim reclamant.
-Pero bé ¿y 'ls altres barris?
-¿Qué?
-¿No están si fa ó no fa tan malament com nosaltres?
-Sens dupte.
-¿Per qué donchs han de pensar sòls en 'quest barri?
-Home, porque es natural, ans que tot, mirar per casa.
-¡Molt bé!... Y als altres, que un llamp els parteixi...
-Pero, home, si es vritat, com crech, que 'ls mals que sufrixen son idéntichs als nostres, ¿per qué no fan lo que fem aquí? ¿Quí 'ls priva d' imitarlos, y cridar y exigir també reformas?
-Desenganyis, el seu plan té un sabor tan antipático, qu' es segur que no hi haurá cap barri que se 'ls agregui, y hasta crech que al cap-de-vall els dirán separatistas.
-¿Quí 'ns ho dirá?
-L' Imparcial.
C. GUMÁ

CONTRASTA ab las grans festas de Madrid, la desesperació dels alcoholers, que per no haverse reformat una ley impossible, han tingut que tancar las fábricas, y la miseria de milers y milers de familias obreras, que per aquest motiu s' han quedat sense treball.
Dispensin al govern els que ploran la seva imprevisió. Estava en Moret tan ocupat en l' organizació de las festas regias, que no podia donar cop á tot.
Dispénsinlo... y resigninse desd' ara á una interminable lluna de fel.
Diuen que á Madrid hi han anat la friolera de vint mil inglesos. Aixó per comensar.
Aquests inglesos hi han anat purament per divertirse.
Es segur que n' seguirán moltíssims més... y com aquests inglesos serán d' aquells que aterrorizan als que no poden pagar el compte, bé podém dir desde ara qu' en lloch de divertirse, s' encarregarán de divertirnos á nosaltres.
Dels assientos, colocats en el curs del corteig regi, se n' demanavan á Madrid preus fabulosos. Centenars de pessetas per posar las ancas sobre un tau-ló; milers de pessetas pera treure 'l nás en un balcó qualsevol.
Una vegada més se demostra ab tot aixó que la monarquia es molt cara.

En el tren mateix en que vá sortir en Salmerón de Barcelona, hi anava 'l duch de Bivona, els comisionats portadors dels regalos de boda y fins l' Eminentíssim Cardenal Cassanyas.
Y vels'hi aquí que al arrancar el tren la multitud que omplia l' andén, composta de republicans y catalanistas, vá rompre en un estrepitós aplauso.
Casi se 'l prenían per seu els monárquichs y el Cardenal Cassanyas, quan la locomotora etjegá un estrident xiulet.
-Tot ha anat com una seda—deya un que allí s' trobava.—Els aplausos del poble catalá per en Salmerón. La pitada de la locomotora, símbol del progrés, pels altres.
E tutti contenti.
El Sr. Vidal y Ribas, que quan el tancament de caixas va deixarse empresonar, ha anat á Madrid en representació dels monárquichs barcelonins que han dedicat al rey un regalo de boda.
Y fins ha pronunciat un discurs molt cayó.
Qual discurs creu tothom que li valdrá un títol de noblesa.
Per nosaltres ja li poden donar: se l' ha ben guanyat. Escoltin: ¿no podrián nombrarlo marqués del Oli de fetje de Bacallá?
Entre solidaris:
-Diuen que 'l rey ab la seva esposa, poch temps després de la boda, s' proposa visitar la ciutat de Barcelona.
-Me n' alegraré molt.
-Ayay, ¿per qué?
-Perque es bó que vingui á conèixer de prop la Solidaritat catalana.
Els automovilistas catalans que van anar á Madrid, ab motiu de las festas del casament del rey están molt enfadats per haver sigut objecte de no sé quinas desatencions.
Ells ray que podían revenjarse fácilmente. No tenían més que girar l' automóvil, y etjegant unas quantas llufas de benzina contra 'ls que 'ls havían desconsiderat, tornantse'n de dret á Barcelona á 80 kilómetros per hora.
¡Beneys més que beneys! ¿Quí us feya apartar de la Solidaritat catalana?
Un dels números més vistosos de las festas de la boda regia, ha sigut la elevació de globos aerostáticos.
Un número vistós y fins á cert punt simbólich. Perque en l' estat actual de cosas sòls logra elevarse lo llengier; lo qu' está plé de gas.
De las grandiosas festas de Solidaritat catalana celebradas á Barcelona, á Madrid ab prou feynas varren volguer enterarse'n.
De las aparatosas festas de la boda regia que se celebran á Madrid, á penas hi ha ningú á Barcelona que se n' enteri.
Y qué lluny, pero qué lluny se troban la capital d' Espanya y la capital de Catalunya!
Per exercir de notari major del reyne en els sponsalícis de D. Alfonso y la Princesa Victoria, en García Prieto cobrará la friolera de 25,000 duros.

Podrá ben donar fé... 25,000 duros de fé monárquica.
¿No es veritat que aquesta fé es molt cara?
Segons explican els diaris, el delegat d' Hisenda de Girona, un tal Sr. González de la Vega, s' ha evaporat de la noche á la mañana, sense pendre's la molestia de presentar avans la dimissió del càrrech que 'l bondados Góbern li havia confiat.
Lo mal es que al anársen no se n' ha anat sol, sino en companyia de 240,000 pessetas—que ja son pessetas—de la pobra Nació.
¡Ay!.. Si al menos en cástich de la seva perversitat, las pessetas desencaminadas resultessin ser enfermas!..
Pero no, senyors; son bonas y ben bonas.
En fi, aixó no ha de venirnos de nou y no cal preocupars'hi.
Diguém ab el poeta:
Que haya un timador más, ¿qué importa al mundo?

S' assegurava aquest día que 'l Sr. Canalejas que, com ningú ignora, s' ha venut l' Heraldo, tractava de fundar un altre diari.
¿Per qué?... ¿Potser pera véndresse'l altre cop, quan ja se 'l veji una mica arreltat?
¡Quina afició té l' ex-jove ex-demócrata á vendre... periódichs!..
¿Cóm diastre no comprén que tal vegada sigui aquest l' obstacle que li impedeix arribar al poder, pel qual tant suspira?
Perque, lo que de segur deuen pensar els que de donar el poder se cuydan:
-¡Deu nos en guard!.. Seria capás de vendre's la Gaceta!

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—Es-ca-ro-la.
2.ª ANAGRAMA.—Soga—Sagí—Gosa.
3.ª TRENCA-CLOSCAS.—Biblioteca popular.
4.ª LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Cortinas.
5.ª GEROGLÍFICH.—Per cassolas un terrista.
Han endevinat totas ó part de las solucions corresponents al número anterior els caballers: Un menja cervells de canari, El camisetes y el microbi, Escolp de Nas, Miguel Boga, K. Barret, Un Reig molt anarquista, Francisco Escolá, Vicens Borrás y Baiges, El gomit de Cà la Pepa de Calera, Noy de las Mostrás, Un del Café de las menas, Miquel Serrats y Camps, Josepet de Poboleda y Raimundo Torroja Valls.

ENDEVINALLAS

XARADAS

En ma prima veurás prompte, lector, qu' es un animal.
Nom de dona es Ters-segona.
Nom de dona es la Dos-quart; y, porque n' sigui un terceto, nom de dona es el Total.
Dos-prima, n' es una cosa que, tart ó d' hora, durás al vestit, barret ó gorra.
Fa servey, la prima-quart, en tendas que venen roba.
La quart dos, per acabar, en todas las vaquerías gran sortit ne trobarás.
Ara, lector, si ab paciencia la xarada has acertat, pots contá ab que LA CAMPANA caballer prompte t' farà.

MANEL NOEL

II

Cada jorn, al ferse dos, la Tot y jo prenem hi y 'l prenem així, en dejá, porque 'ns escalá be 'l cós.

MANEL NOEL

CONVERSA

-¿Vols venir, Marcelo?
-¿Y ahont anirém?
-Anirém á veure á un amich que tú ja 'l coneixes.
-¿Qu' es en Segimón?
-No; es el que hem dit els dos.

A. CARARACH

GEROGLÍFICH

: : +
VIII
+
1904-1905
FI

XECH DE LLANSÁ

Caballers: Xech de Llansá, Escolp de Nas, Martí O. Bot, K. Barret, Noy de las mostrás, Un del Café de las menas, Anton Vallverdú, Miquel Serrats y Camps, y S. del Castillo: No hi ha res á fer.
Caballers: El camisetes y el microbi, Sexmán, Pau de las Calzas Curtas, F. Carré, R. Ribó y Canal, Vicens Borrás y Baiges, Heçtik de P. Gá y Josepet de Poboleda, Pau Gurrots: Ja está dit.
Caballer: J. Moret de Gracia: Entra en cartaera pera quan hi hagi ocasió. Y gracias.—Manel Noel: Té rahó en lo que diu, pero tot aixó está dit ab epítetos massa gráfichs. S' ha de ser més tolerant... fins ab els intolerants.—J. Faiges Canals: No val la pena. Treballar, y fóra!—Desvergonyit del Ambrós: No pot aprontarse per cap cantó.—Joseph Monclús: Es massa seria... No s' elevi tant que aixís si cau no caurá de tant alt.—E. Morel: Mos en alegrém.—Constanci Sabaté: Igual li diñém.—J. M. y G. V., J. T., J. S. y B. S., F. R. S., C. M., A. P., J. P. y A. M.: No 'ns es possible insertar las cartas que 'ns remetén per varis motius.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.ª